

קא:

הגולל עצים פרק תשיעי בבא קמא

עין משפט
גר מצוה

מסורת הש"ס

פ"א א ב מ"י פ"ד
המלכות מילתא מת
הכלה ה':
ג מ"י שם הלכה ג'
צ"א ד מ"י שם פ"ב הלכה
ג':
צ"ב ה מ"י פ"ו המלכות
שמעון הלכה ג':
צ"ג ד מ"י פ"ה שם הלכה
ה':

מוסף רש"י

רביעית דם. של מה
מטמא כהאל נדה כ"ו.
הבית טמא. כל הבית
עשוי כהאל (שם). ככלים
הדיו מניקרא. טמאים
קודם שנגמלו. טמאים
שטמאו כהאל (שם).
ככלים דאחו לבסוף.
שלא לית לאחר שנגמלו
הם נקראק. טמאים
דעו לא טמאו (שם).
שגיבב. שמיטן לאחור.
בבא. לטן מחלל (שם).
לוקטן לאבילה.
לאחל כהאל (שם). אמר
קרא לאבילה. הכי לא
טמיון כן שביעת דמת
קרא ויהיה שם ג' וי'.
ומתע לכל לל כריס
וכתיב לבלתי למירח
לחן חומר יהיה מניח
שביעת חלל הלא הייתה
קרא ויהיה שם ג' וי'.
וביעורו שיה. לומר
שהוא ויעורו שחבט
מן העולם בחן כלה. כון
פיה ופיה והדלקת הנה.
ומן דרשה נמי לית
שלין שביעת טמא אלל
כתיב ועמד להנחת אלל.
דכ"י מדרש קרא יהיה
שם האין טמא מה
לכלל לבלתי. שהנחת
דמה לחילה (שם). יצאו
עצים שהנחתן אחר
ביעורן. ששפטו מחלל
אחין כהן (שם). והא
איבא עיצא דמשחן. כן
שמן. שהען עמנו מדליקין
ט לאחור מהו פלוקות
והי הנחתו וביעורו שיה.
מילת השתא מיהא אל
לקטן להנחת חרה נהנה
כה שביעת (שם).

רבא רמי תנן בגר שצבעו בקיפיי ערלה כו'. מימה דהא רבא
שני לעיל שמי ערלה דמתי קרלי ומתהם לא ילפינן ואם
כן מאי פריך מערלה אטומאה ונראה כפסריס דגר' לעיל רבה ואי
גרס רבא לא יומר דלימיו הוא: ר'ואין אם מתבבסת הכחות
ויוצא ממנה רביעית דם. פירש
בקוטרס ששם יתנו מים במדה
ימאל רביעית יותר וקשה לפי אפילו
אם לא ימאל רביעית אמאי טהורה
דאי אפשר לעולם אם לא ישחיר
בנגד מן המים אלל וי"ל דלאמר
במספתא בפ' ד' דהלכות רביעית
דס שנגמלו נכסות כיד משערין
אומה מביא מים במדה ומכנס בה
ומביא מים אחרים ונתן לחמן
רביעית דם אם היה מרליהן שיה
טמאה ואם לאו טהורה והשתא אין
מויק כלום מה שמשחיר מן המים
בנגד וכשם שמשחיר מן המים כך
נשחיר מן הדם שמכ"מ היה הכל
מטורב יחד מה שיאל ומה שנשחיר
ומראה אחד הן כאלו יאל הכל
וטהורה וטמאה דקמי היינו לענין
אם טמאה את הבית שמתן בו אלל
כמות עמלה טמאה היא שנגמלו בה
רביעית דם מתחילה דכפי בקוטרס
ומיהו קשה לחן כנדה שביעית דם
שמשחיר בנגד כיון שאין יכול לללל
כביסות זה ומיהו אין לחוש כל כך

רביעית דם. מטמאה כהאל דמתי על כל נפשות מת לא יבא
(ויקרא כה) ודם הוא הנפש ודברים יב) וקום להו לרנן דרביעית דם חי:
נבלעס כקרקע הניס טמא. כלים שבנית דבית לא מקבל טומאה
דקרקע היא: נכלים. דהו כקרקע עץ
רבא רמי תנן בגר שצבעו בקיפיי ערלה
ידלק אלמא הוותא מילתא היא ורמינדי
רביעית דם שנגמלה בבית הבית טמא
ואמרי לה הבית טהור ולא פליגי יהא בכלים
דהו מעיקרא הא בכלים דאחו לבסוף
נבלעה ככחות רואין אם מתבבסת הכחות
ויוצא ממנה רביעית דם (א) טמאה ואם לאו
טהורה אמר רב כהנא מקולי רביעיות שנו
באן ברם תבוסה ידרבנן: רבא רמי תנן
הממין הצובעין ספירי סמים וקוצה יש להן
שביעית ולדמיהן שביעית יש להן ביעור
ולדמיהן ביעור אלמא עצים יש בהן משום
קדושת שביעית ורמינדי ע"ל קנים וע"ל
גפנים שגיבבן כחבא על פני השדה ולקטן
לאבילה יש בהן משום קדושת שביעית לעצם
אין בהן משום קדושת שביעית ומשני אמר
קרא ילאבילה במי שהנחתו וביעורו שוין
יצאו עצים שהנחתן אחר ביעורן והא איבא
עצים דמשחן דהנחתן וביעורן שוין אמר רבא
סתם

פ"א נדה כ"ו אהלת פ"ג
מ"ב (ב) שביעת פ"ו מ"א,
(ג) כוזה מ. (ד) הוא אחד
ממיו נכנסים. ש"ל כסם
המכבים (ה) ויקרא כה,
(ו) ונכרות (ז) (ח) ד"ה
לסן. (ט) ד"ה כל (י) ד"ה
לסן. (יא) ד"ה א. (יב) ד"ה
מלל. (יג) ד"ה חלון.

תורה אור השלם

1. ויקרא שבת
הארץ לכם לאבילה
לך ולעבדך ולאמתך
ולשכורך ולתושבך
הזרים עמך:
ויקרא כ"ו

הנהגות הב"ח

(א) גבי ויאל מטמא
רביעית דם טמא ואם לאו
טהור כ"ל: (ב) רש"י
ד"ה אם ובי הבית טמא:
(ג) ד"ה מקולי פ"י כגון דם
מטמא כהאל חלל מדרבנן: דם סבוס.
הרוג שיאל ממנו רביעית דם בחייו
וכמותו ספק כולה בחייו ספק כולה
במותו בפ' חיוקת (נדה דף ע"א):
ספירי סמים וקוצה. סטיו קרוב"א
בלע"ז כרכוס. קולה (דגוד"א) בלע"ז.
לכ"י נקט ספירי דכשביעית ליכא

לעני רש"י

קרוב"א וקרין. כרכוס.
גוד"א בגוד"א.
איסטיס. סטיוס. נכס.
שפסוטיס ספירי סמים.

אלל ספירי: יס לכן ולדמיהן שביעית. שאין עושין מהן סמורה
דרמתא אמר לאכלהי) ולא לסמורה) ואסור לנבוע בהן דהיינו סמורה
אלל מותרים הן להסיק קודם זמן הביעור דהיינו דומיא ללכלה:
יס לכן ביעור. כשמגיע זמן הביעור חייב לנערן כדכתיב ולבנמחך
ולחיה וגו' (ויקרא כה) כלה לחיה מן השדה כלה לבנמחך שביעית ופסחים
נכ: והני ספירי עץ בעלמא נייהו: כפסא. לעשות מהן מחבול אולר
לימות החורף: אין כסן משום קדושת שביעית. ויהנה מהן אף
לאחר זמן הביעור: שהנחתן וביעורן שיה. דבר שנשעת הנחתו
כלה מן העולם: ילאו ע"ס. שלאחר ביעורן שנשעים גחלים
הוא דהויא עיקר הנחתן. אלל מיני נכנסים בשעת רמיחת היורה
כלה השורש וקולטו הגבע נמאלו הנחתן וביעורן שיה הלכך
חילוק עלייהו שביעית: והא איבא ע"ס דמשחן. שמאירין כנר
אבוקה לנושאין בידי והנחתן וביעורן שיה הנחתן עלייהו שביעית:
סתם

יש לשייחם ביעור להן ולדמיהן דפרי עמנו לעולם אסור כדנפקא לן מקודש תהיה לכם (נע"ז דף כ"ד):
שהנאתן אחר ביעורן. כשנשעת גמלת אע"ג דוימנין הנחתן וביעורן שיה כגון להחמם כנגדו או לנשל מב"מ עיקרו לא קיימא
להכי אלל לאחר שנשעת גמלת כגון להסיק תנור לאפות אלל נכע הנחתן וביעורן שיה דהנחתן כשלושן וזו הוא כלה
ומתבגר הגבע מיום אל יום ובקוטרס פ"י דשעת רמיחת היורה כלה השורש וקולטו הגבע ואין נראה דהא אמרן דלענין שביעית חוותא
מילתא היא ולא היו ביעורו בקליטת הגבע: והא"בא עצים דמשחן. לפי הקוטרס דפי' ע"ס שמאירים כהן כמו נר ל"ל הא דמתוך
ע"ס להסקה ניתנו כלומר אף ע"ס דמשחן לחן לפרש סתם שאר ע"ס להסקה ניתנו והגן דמשחן בטלים לגבייהו דהא כפוסה (דף מ.
וש"ס) משמע דלולב ונהג בו שביעית משום דהנחתו וביעורו שיה שאלו לכנז בו הבית ולא אמר דנטל לגבי שאר ע"ס וה"י ע"ס
דמשחן אלל ל"ל דסתם ע"ס דמשחן נמי להסקה הן עומדין ולא דמי ללולב דסתמו עומד לכנז בו את הבית ור"ח פירש והא איבא ע"ס
דמשחן שמחממין בו כגון במדורה ששעיה להחמם דהנחתן וביעורן שיה דשעת ביעורן מתחמם כנגדן פ"י משחן כמו תמרי משחן
כמזכות (דף י"ג) וכן טלולה י"א שחונה ביומא (דף נ"ג): ומשני רבא סתם ע"ס להסקה ניתנו פ"י להסקת תנור ניתנו דהי הנחתן אחר ביעורן
הלכך אפילו להחמם מותר דלא חל עליהם שם שביעית ואע"ג דחשיב הכא ע"ס דמשחן הנחתן וביעורן שיה כמ"מ לענין ע"ל איסור לא היו
אוסרין רבנן אפילו להחמם כנגדן או להאיר בהן אלל דוקא כשרשיפא כדדרשינן בפרק כל שעה (פסחים דף כ"ו) דהנחה מיהא אינה
מתחלת עד לאחר שמתחיל האיסור להיות כלה הלכך לא אסרי רבנן אלל כשרשיפא אלל הנחתו וביעורו שיה קרינן ביה דעריין האיסור קיים
כשנכנסה ממנו ור"ח בפ"ק דנדה (דף מ. וש"ס) דקאמר אי קטפא פירא אי אית ביה שביעית ולי לאו פירי היו לית ביה שביעית ואמאי אי
הנחתו וביעורו שיה הלל אפילו לא היו פירא יאל אסרי בשביעית וזו אין הנחה וביעורו שיה אפילו היו פירא יהא מותר ומו אמאי אי
קטפא בין קטפא דפירא דגוואז ונראה דהי קטפא דהי הנחתו וביעורו שיה אפילו הכי אי לא היו פירא כטיל לגבי עץ
והרי הוא כאלו הוא בתוך העלין ולא יאל לחון אלל אי היו פירא חשיב כאפי נפשיה ולא כטיל לגבי עץ ואית ביה קדושת שביעית:
ה"ג